

твоє ѿ честный о҃че, и оучителю нашъ, єто прѣдъ твоє то лице са всѣчки и кнѣзове, и велмѣжи, и войни мали и велицы: когѣ то и скаши, выкни, и ко йма Гдѣ нашего Исуса Христа помажи на царство то, а не всѣчки що сме ѿ єдіопіа, а҃ко благоволи Бѣгъ, ще си ѿидеме. Стыи же архієпископъ рече: добре си и змыслилз и рассѣдилз, ѿ благочестивый царю! какѣ то є твоє то сѣрце въ рѣкахъ Бѣжійхъ, такѣ и дѣла та твоѣ ѿ Бѣга се дарова. Добре є прочее всегда за сѣкаква работа пѣрво да попытаме о҃ца нашего, кой то є на небеси, и какѣ тои повели, такѣ да работиме. Тыѣ дѣла катѣ и зрече блаженный, станѣ ѿ своє то мѣсто, и малкѣ ѿступи ѿ нихъ, и къ востѣку на молитва колѣна преклони, очи и оумъ на него возведе, и рѣцѣ распротрѣ, и моли се прилѣжнш и доволнш, самъ Бѣгъ, кой то знає на кѣекого житіє то и мыслѣть да ймъ пѣви мѣжа за царство достѣйна.

Катѣ се молеше стѣйшии Архієпископъ, внезапѣ невидима та сила Гдѣна гравна на воздѣхъ некого мѣжа йменемъ Аврамѣа за това дѣло достѣйна, и принесе го прѣдъ царѣ Єлезвѣа, и постави го. Катѣ видѣха всѣчки това преславно чѣдо, сосъ оужасъ выкаха, Гдѣ помилуй. Святѣйшии же архієпископъ рече: єто, кой то ви є тревѣвалз, да го помажете на царство, него оставѣте тѣка царѣ, и ще вѣждеме съ него наєдно, какѣ то Гдѣ нашъ благопоспѣши.

Быдѣ радость велика на всѣчки за єдно такѣо смотрѣніє Бѣжіє. Слѣдъ това царѣ Єлезвѣи земѣ Бѣгомъ пѣвлѣннаго мѣжа Аврамѣа, и оувѣде го въ собѣрна та цѣрква Престѣла Трѣбцы, дѣто бѣше въ царствѣющій градъ Афаръ, и ѿблече го въ порфѣра царска, и дѣдѣма (царскій вѣнѣцъ) тѣри мѣ на глава та, и соверши се ѿ стѣго Григорѣа Архієпископа царско то помазаніє, и принесесе безкрѣвна жѣртва за царѣ, и за людѣе те, и выдѣха и двѣ та царіє ѿ рѣцѣ те архієпископовы причѣстницы стѣхъ тайнъ. Катѣ се соверши всѣчко, выкнаха людѣе те: Єлезвѣю стѣйшемъ царю єдіопскомъ многа лѣта. После: Аврамѣю хрѣстолѣвѣиномъ царю Омнрѣтскомъ многа лѣта. И пакъ на двѣма та заєдно: Єлезвѣю и Аврамѣю благочестивымъ и боголюбивымъ царѣмъ многа лѣта. Поѣха же многа лѣта по трийдѣ. После возгласѣха: Григорѣю стѣйшемъ Архієпископѣ, наставникѣ, и оучителю мирна, и здрава, и всецѣла лѣта. После: всемъ воинствѣ хрѣстѣанскомъ, и всемъ людѣмъ вѣрнымъ многа лѣта. И такѣ ѿидѣха въ царски те палѣты, ликовѣха, ѡбѣдоваха, гошѣвахасе, и веселихасе ѿ Гдѣ Бѣзѣ спѣскѣ своємъ, и за благочестивы те свой царіє. Седѣ Єлезвѣи о҃ще тридесѣть днѣ во Омнрѣтска та землѣ, и поучѣвѣ, и наставлѣвѣ нѣваго царѣ, благочестнш и правш да стрѣи, и да оуправлѣва царство то, и да послѣшава во всѣчко стѣйшаго Архієпископа Григорѣа дѣхѣвнаго своєго о҃ца. И и зѣрѣ ѿ воинство то єдіопско мѣжы юнацы петнадесѣть хѣлады, и остави ги нѣвомъ царю въ посѣбіє и соблюденіє на царство то, и такѣ вѣрнасе въ єдіопіа, гдѣ то слѣдъ малкѣ днѣ остави сынъ своємъ своє то царство земнѣе, и Бѣга ради ѿидѣ въ пѣстына та и